

Nr 499

Av herr **Hammarberg m. fl.**, om inrättande av ytterligare tjänster inom arbetsvården.

(Lika lydande med motion nr 415 i Första kammaren)

Arbetsmarknadsstyrelsen har i sina personalpetita för budgetåret 1965/66 bl. a. framhållit behovet av en förstärkning av arbetsvårdens personalresurser. Behovet får ses mot bakgrund av den mycket starka stegringen av arbetsvårdsbehovet i landet, främst avspeglat i den kraftigt ökade frekvensen av sökande vid landets arbetsvårdsexpeditioner.

Då styrelsen stannat vid att upprepa tidigare ej tillgodosedda förslag om kvantitativa förstärkningar, måste desamma betraktas som absoluta minimikrav. Dessa grundar sig nämligen på en år 1961 framlagd organisationsplan. Som av det följande framgår har antalet arbetsvårdssökande sedan dess ökat högst väsentligt. Härutöver har styrelsen föreslagit kvalitativa förstärkningar beträffande 16 av byråns tjänster samt 129 tjänster på fältet.

Till grund för ovannämnda organisationsplan låg sålunda siffrorna för arbetsvårdsverksamheten under 1960. Antalet arbetsvårdssökande, som nämnda år utgjorde 31 359, har fram till utgången av 1964 i runt tal fördubblats. Sökandesiffran sistnämnda år var 60 961, vilket jämfört med föregående år innebär en ökning med 11 328. Mellan åren 1960 och 1961 var ökningen 2 127, och därefter har stegringen gått i allt hastigare tempo.

Med den kraftiga stegringen av antalet arbetsvårdssökande har också följt en markant skärpning av handikappens svårighetsgrad samtidigt som antalet svårt handikappade personer ökar i accelerande tempo.

Dessa bägge faktorer medför en kraftigt stegrad belastning på arbetsvården. De åtgärder som erfordras i rehabiliteringsverksamheten för svårt handikappade kräver ett långt gående planerings- och förberedelsearbete.

De under de senaste åren genomförda sociala reformerna i fråga om den allmänna sjukförsäkringen och pensioneringen, nykterhetsvården, kriminalvården och ungdomsvården är de väsentligaste orsakerna till det ökande trycket på arbetsvården. Kravet på större insatser från arbetsvårdens sida medför också med nödvändighet krav på intensifiering av strävandena att åstadkomma ökade men också allt bättre resurser — arbetsprövningsavdelningar, skyddad verksamhet (verkstäder, speciella beredskapsarbeten, arkivarbete) näringshjälp m. m. — för att kunna så långt möjligt fylla det ständigt stegrade behovet såväl i kvantitativt som kvali-

tativt avseende. Med ökade resurser följer emellertid också ökad efterfrågan.

De differentierade hjälpmedel arbetsvården i dag har till förfogande i sin verksamhet för de handikappade kan icke komma till full användning utan tillräckliga personella resurser. Än mindre kan utbyggnaden av hjälpmedlen fortsätta utan erforderlig förstärkning av personalresurserna.

Vad ovan anförts beträffande ett ökat personalbehov på fältet påverkar givetvis även personalbehovet på styrelsens arbetsvårdsbyrå.

Sammanfattningsvis må framhållas, att det är ett såväl samhällets som de handikappades intresse att sådana resurser skapas för arbetsvårdens olika organ, som så långt möjligt ger de partiellt arbetsföra tillfälle att återinpassas i lämplig sysselsättning. En grundläggande förutsättning härför är att de olika möjligheterna till rehabiliterande åtgärder fullt utnyttjas. Detta i sin tur kräver att den till arbetsmarknadsverket knutna arbetsvårdsverksamheten ges sådana personella resurser — centralt och regionalt — som kan nedbringa väntetiderna på arbetsvårdsexpeditionerna och göra arbetet där så effektivt som möjligt. Centralt behövs ökade resurser för uppföljning av samt stimulans och idégivning åt fältarbetet. Även arbetsvårdsverksamheten måste få del av ett expanderande samhälles resurser till nya insatser för medborgarnas fromma.

Med stöd av vad ovan anförts får vi sålunda föreslå,

att riksdagen beslutar, att, utöver vad som i statsverkspropositionen föreslagits,

dels inrätta ytterligare 25 tjänster inom arbetsvårdens fältorganisation i enlighet med av arbetsmarknadsstyrelsen framfört äskande,

dels ock inrätta ytterligare 6 tjänster på arbetsvårdsbyrån i enlighet med av arbetsmarknadsstyrelsen framfört äskande.

Stockholm den 23 januari 1965

Sven Hammarberg

Rosa Svensson

Iris Ekroth

Arvid Eskel

Anna-Greta Skantz